

[Skatteministeren]

tingets Skatteudvalg ikke har haft rigelig tid til at behandle lovforslaget. Det har ligget her i flere måneder, og der har været rig anledning til at gennemgå forslaget og stille spørgsmål, men det er altså blevet omfattet af kravet om, at tredjehandlingen skulle udsættes til i dag.

Det er da rigtigt nok, som hr. Jens Thoft anfører, at jeg til tredjehandlingen har stillet ændringsforslag om, at ændringen af ligningslovens § 16 b, stk. 1, om tilbagesalg af aktier til det udstedende selskab, skal udgå. Jeg vil også gerne ligeud sige hvorfor: Regeringen havde ikke med det pågældende forslag tilsigtet nogen realitetsændring af den eksisterende retstilstand. Regeringen havde med det pågældende forslag kun ønsket at fjerne en besværlig dispensationsadministration uden at ændre retstilstanden.

Der er så under forhandlingerne i salen og i Folketingets Skatteudvalg rejst stærk kritik heraf ikke mindst fra Socialdemokratiets side. Da det set med regeringens øjne er en lille del af forslaget, og da det ikke sigtede på at ændre den eksisterende retstilstand, har jeg simpelt hen for at bortvejre enhver tvivl om, hvorvidt vi på det punkt ville ændre retstilstanden, sagt, at vi tog det pågældende forslag ud. Jeg vil selvfølgelig gerne medgive, at det er en imødekommeelse af et synspunkt, der stærkt er ført frem fra Socialdemokratiets side. Vi mener, at den kritik, der har været ført frem, har været uberettiget, men vi ønsker at bortvejre enhver tvivl, og derfor tager vi så dette lille element ud af forslaget.

I konsekvens af dette er der stillet en række tekniske ændringsforslag uden for betænkningen, simpelt hen fordi dette ændringsforslag af føder en række andre, og på den baggrund er det fuldstændig urimeligt – og det ved hr. Jens Thoft også godt – at beskyldte regeringen for ikke at have gjort sit hjemmearbejde. Hr. Jens Thoft forsøgte at fremstille det sådan, at regeringen burde takke SF bl.a. for den udsættelse, der var sket af tredje behandling, for så nåede regeringen dog at rette op på sit eget forslag.

Hr. Jens Thoft ved udmærket godt, at disse ændringsforslag er af rent teknisk art og kun af født af, at vi har imødekommet et socialdemokratisk ønske ved at stille de ændringsforslag, jeg før omtalte. Det er alt, hvad der ligger i det.

Hr. Jens Thoft beskæftigede sig med den såkaldte parcelhusregel. Der er også af SF stillet

ændringsforslag, hvorefter en forudsætning for skattefrihed er, at ejendommen har været beboet af ejeren eller dennes husstand i mindst 1 år.

Da det anføres i ændringsforslaget, at formålet er at objektivere reglen, må det skulle forstås sådan, at der altid skal ske beskatning ved afståelse inden for 1 år, også i tilfælde, hvor der efter gældende regler meddeles dispensation. Det gælder f.eks. tilfælde, hvor det er nødvendigt at skifte bolig, fordi arbejdsstedet flyttes, eller tilfælde, hvor ejendommen sælges i anledning af separation, skilsmisse eller ægtefællens død.

Det ville være helt urimeligt, hvis der skulle ske beskatning i disse situationer. På den anden side vil en retstilstand, hvorefter der stadig kan meddeles dispensation i de tilfælde, men hvor 2-års-reglen bare ændres til en 1-års-regel, ikke indebære nogen forenkling. På den baggrund må regeringen altså klart afvise dette og også SF's øvrige ændringsforslag.

Hr. Klaus Hækkerup stillede mig det spørgsmål, om jeg ville afvise, at der som følge af ophævelse af 2-års-reglen bliver omgåelsesmuligheder. Ja det vil jeg afvise! Efter regeringens opfattelse er der i praksis ikke mulighed for spekulationsgevinst. Det er dokumenteret med op til flere eksempler i svar på de spørgsmål, der er stillet, også på det, som hr. Klaus Hækkerup refererede til i sin tale.

Det konkrete eksempel, som hr. Klaus Hækkerup henviste til, har i øvrigt overhovedet ingen sammenhæng direkte med regeringens lovforslag. Lovforslaget indebærer jo alene, at det hidtidige 2-års-krav til beboelsens længde bortfalder. Hvis det arrangement, som hr. Klaus Hækkerup beskrev, kunne gennemføres efter en ophævelse af 2-års-reglen, kunne det såmænd også lade sig gøre efter de gældende regler.

Det, jeg vil sige med dette, er såmænd bare, at det er et fuldstændig urealistisk eksempel, og det har intet direkte med de foreslåede regler at gøre.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg vil først koncentrere mig om ministerens bemærkninger til 1-års-reglen for beskatning af fortjeneste ved salg af ejerboliger.

Ministeren har jo ret i, at SF's bestemmelse er ultimativ i den forstand, at det så ikke mere